

Prejudiciālie jautājumi

Vai šī lieta ir saistīta ar noteikumu, par kuru ir jāinformē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/34/EK⁽¹⁾, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK, ar kuru groza Direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā, 8. panta 1. punktu, sal. ar 1. panta pirmās daļas 2., 5. un 11. punktu, pieņemot tālāk minēto:

- a) ir jāievieš tiesiskā regulējuma grozījumi, ar ko tiek grozīts Likums par noteiktām azartspēlēm, izlozēm un derībām (*lov om visse spil, lotterier og væddemål*), saskaņā ar kuriem ir jāparedz noteikums par soda uzlikšanu *inter alia* jebkurai personai, kura ar nodomu vai rupjas nolaidības dēļ “piedāvā azartspēles, izlozes vai derības Dānijā bez saskaņā ar 1. pantu izdotas licences”, un kura ar nodomu vai rupjas nolaidības dēļ reklamē azartspēles, izlozes vai derības, attiecībā uz kurām nav izdota licence saskaņā ar 1. pantu, un
- b) piezīmēs par tiesiskā regulējuma grozījumu projektu ir norādīts, ka iepriekš minēto notiesāšanas noteikumu mērķis ir precizēt vai ieviest aizliegumu azartspēlēm, kuras piedāvā tiešsaistes spēļu uzņēmumi ārpus Dānijas un kuru tiešais mērķis ir Dānijas tirgus, daļēji aizliedzot, *inter alia*, reklamēt azartspēļu uzņēmumu ārpus Dānijas tiešsaistē piedāvātās azartspēles, ciktāl, ievērojot šajās pašās piezīmēs noteikto, nav šaubu par to, ka saskaņā ar pirms grozījumiem spēkā esošajiem noteikumiem azartspēļu pasākumi tika uzskatīti par nelikumīgiem, ja azartspēļu uzņēmums ārpus Dānijas izmantoja pārdošanas kanālus, kuros azartspēļu ieirce faktiski tika fiziski pārdota Dānijas robežās. Tomēr ir lielākas šaubas par to, vai šis noteikums attiecas arī uz azartspēlēm no ārvalstīm, kuru mērķauditorija ir azartspēļu dalībnieki Dānijā, bet faktiski fiziski atrodas ārpus Dānijas, tādēļ ir jānoskaidro, vai tas attiecas uz šāda veida azartspēlēm. No piezīmēm papildus redzams, ka tiek ierosināts ieviest aizliegumu reklamēt azartspēles, izlozes un derības, kas nav licencētas saskaņā ar šo tiesību aktu, un ka šis grozījums atbilst pašreizējam aizliegumam Likuma par zirgu skriešanās sacīkšu derībām (*hestevæddeløbsloven*) 12. panta 3. punktā, taču ir [tagad atceltā] Likuma par derībām un izlozēm (*Tips- og lottoloven*) 10. panta 4. punkta skaidrojums. Piezīmēs papildus ir norādīts, ka šī aizlieguma mērķis ir aizsargāt azartspēļu pakalpojumu sniedzējus, kuriem Dānijas iestādes izsniegušas licenci, pret to uzņēmumu konkurenci, kuriem nav šādas licences un kuri tādēļ nevar likumīgi piedāvāt azartspēles vai būt to starpnieki Dānijā.

⁽¹⁾ OV 1998 L 204, 37. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-254/12 Kühne + Nagel International AG u.c./Eiropas Komisija 2016. gada 10. maijā iesniedza Kühne + Nagel International AG u.c.

(Lieta C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (pārstāvji – U. Denzel, C. von Köckritz un C. Klöppner, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-254/12;

- atzīt par spēkā neesošiem Komisijas 2012. gada 28. maija lēmuma lietā COMP/39462 – Kravu pārvadājumi, C(2012) 1959 *final* 1. panta 1. un 2. punktu, kā arī 2. un 3. pantu kā LESD 263. panta ceturtajai daļai pretrunā esošus, ciktāl tie atteicas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām;
- atcelt vai būtiski samazināt minētajā lēmumā apelācijas sūdzības iesniedzējām uzlikto naudas sodu;
- piespriest Komisijai atļūdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza piecus pamatus.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi balstījusies uz to, ka rīcība pret NES un AMS bija pretrunā LESD 101. pantam. LESD 101. pants šai rīcībai neesot bijis piemērojams, jo ar to neesot bijis iespējams ietekmēt starpvalstu tirdzniecību.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējām uzliktā naudas soda apmērs esot ticis noteikts kļūdaini. Esot ticis konstatēts, ka rīcība ir pretrunā aizliegtās vienošanās regulējošiem noteikumiem attiecībā uz dažiem maksājumiem ("fees" vai "surcharges"). To ņemot vērā, Vispārējai tiesai uzliktais naudas sods esot bijis jāaprēķina, pamatojoties tikai uz tobrīd no šiem maksājumiem saņemtajām summām. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Komisija, iekļaujot naudas soda aprēķinā citas summas (it paši pārvadājumu maksu), ir pārkāpusi Pamatnostādņu naudas sodu aprēķināšanai 13. punktu. Tā kā Vispārējā tiesa netieši piemēroja to pašu metodi arī, īstenojot savu neierobežoto pārbaudes veikšanas kompetenci, tā šo kompetenci pati esot piemērojusi nepareizi.

Treškārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu. K+N – atšķirībā no citiem pārvadātājiem – nedarbojas atbilstoši konsolidācijas modelim, bet no ekonomiskā aspekta vairāk nekā 90 % darījumos iesaistās kā klasisks starpnieks. Šo diezgan būtisko darbības modeļa atšķirību dēļ Vispārējai tiesai esot bijis jānoskaidro situācijas un tā neesot drīkstējusi vienādi rīkoties atšķirīgās situācijās. Vispārējai tiesai it īpaši esot bijis jāatceļ Komisijas veiktais naudas soda aprēķins un jāuzliek prasītājam naudas sods, pamatojoties tikai uz tobrīd no "fees" vai "surcharges" saņemtajām summām.

Ceturtkārt, Vispārējās tiesas uzliktais naudas sods esot pilnīgi nesamērīgs. Vispārējās tiesas noteiktais naudas sods esot acīmredzami pārmērīgs un neesot attaisnojams ar preventīviem iemesliem.

Piektkārt, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi *Air Transport Exemption* un tādēļ esot kļūdaini atzinusi, ka NES un AMS ir piemērojams LESD 101. pants.